

सौरथेयसुरथायाः पुत्र नौ आवां विद्वीतिशेषः ॥ २५ ॥ असिना खड्गेन एतन्मांसं वः नृपाणां लक्ष्मचिह्नं करोमि ॥ २६ ॥ २७ ॥ शिविना शिथिलशरीरेण जातं औद्भिदं उद्भेदेन जातं यशसा दीप्यमानं कपोत उवाच वैश्वानरो हं ज्वलनो धूमकेतुरथैव श्येनो वज्रहस्तः शचीपतिः ॥ साधु ज्ञातुं त्वामृषभं सौरथेय नौ जिज्ञासया त्वत्सकाशं प्रपन्नौ ॥ २५ ॥ यामेतां पेथीममनिष्क्रयाय प्रादाद्भवानसिनो ल्हृत्य राजन् ॥ एतद्वोलक्ष्म शिवं करोमि हिरण्यवर्णं रुचिरं पुण्यगंधं ॥ २६ ॥ एतासां प्रजानां पालयिता यशस्वी सुरर्षीणामथ संमतो भृशं ॥ एतस्मात्पार्श्वोत्पुरुषो जनिष्यति कपोतरो मेति च तस्य नाम ॥ २७ ॥ कपोतरो माणं शिविनौ द्विदं पुत्रं प्राप्स्यसि नृप वृषसंहननं यशो दीप्यमानं द्रष्टासि शूरमृषभं सौरथानां ॥ २८ ॥ इति श्रीम० आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि शिविचरिते सप्तमवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ २९ ॥ वैशंपायन उवाच भूय एव महाभाग्यं कथ्यतामित्यब्रवीत्पांडवो मार्कण्डेयं ॥ अथाचष्टमार्कण्डेयः ॥ अष्टकस्य वैश्वामित्रे रश्मिमेधे सर्वे राजानः प्रागच्छन् ॥ १ ॥ भ्रातरश्चास्य प्रतर्दनो वसुमनाः शिविरौशी नर इति स च समाप्तयज्ञो भ्रातृभिः सहरथेन प्रायात्ते च नारदमागच्छंतमभिवाद्यारोहतुं भवान् रथमित्यब्रुवन् ॥ २ ॥ तांस्तथेत्युक्त्वा रथमारुरोह ॥ अथ तेषामेकः सुरर्षिर्नारदमब्रवीत् ॥ प्रसाद्य भगवंतं किंचिदिच्छेयं प्रष्टुमिति ॥ ३ ॥ पृच्छेत्यब्रवीदृषिः ॥ सो ब्रवीदायुष्मंतः सर्वगुणप्रमुदिताः ॥ अथायुष्मंतं स्वर्गस्थानं चतुर्भिर्यातव्यं स्यात्कोऽवतरेत् ॥ अयमष्टको वतरेदित्यब्रवीदृषिः ॥ ४ ॥ किं कारणमित्यपृच्छत् ॥ अथाचष्टाष्टकस्य गृहे मया उषितं समारथेनानुप्रावह दथापश्यमनेकानि गोसहस्राणि वर्णशो विविक्तानि तमहमपृच्छं कस्येमा गाव इति सो ब्रवीत् ॥ मयानि सृष्टा इत्येतेनानुप्रावहत् ॥ ६ ॥ अथैनं ब्राह्मणोऽभिक्षेताश्वं मे ददातु भवान्निवृत्तो दास्यामीत्यब्रवीद्ब्राह्मणं त्वरितमेव दीयतामित्यब्रवीद्ब्राह्मणस्त्वरितमेव स ब्राह्मणस्यैव मुक्तादक्षिणं पार्श्वमददत् ॥ ७ ॥ अथान्योऽप्यश्वार्थी ब्राह्मण आगच्छत् ॥ तथैव चैनमुक्त्वा वामपार्श्वमभ्यदादथ प्रायात्पुनरपि चान्योऽप्यश्वार्थी ब्राह्मण आगच्छत् त्वरितो यतस्मै अपनत्य वामंधुर्यमददत् ॥ ८ ॥

॥ २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे सप्तमवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ पुंस्त्वमार्षे अवतरेत्सर्गात् भूमौ प्रथममिति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पार्श्वरथचक्रप्रदेशस्थमश्वं ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ २९ ॥

॥ ३० ॥

भूय इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ आयुष्मंतं चिरकालभोग्यं स्वर्गस्थानं